

Prenumeratę przyjmują:

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

End numeru 16 hal.

K r a k ó w, 27 kwietnia.

Dotąd nie słyszeliśmy po stronie państwa niemieckiego o żadnej ofieralnej, ani nawet

Czy jednak inno narodowości, oprócz niemieckiej, wytrzymają w tem nowym mieszkaniu, to potrzeba dopiero sprawdzić.

Korespondent „Wieku Nowego” donosi:

Klomsyta wojskowa ma podlegać rządowi polskiemu, ale prawdopodobnie będą jej objęte sprawy poboru i uzupełnień, które obejmie wyższy oficer niemiecki.

Wied

Z Koła polskiego.

(telefonen).

**Odroczenie terminu zwołania Izby
posłów.**

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 27

Wiedeń. 27 kwietnia.

pełną swobodę działania od wypadku do wypadku — tych groźb niemieckich nie należy jednak brać poważnie. Wiele objawów przemawia

bez udziału Koła polskiego. W ten

Dr Kuehlmann w Wiedniu.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 27 kwietnia.
Sekretarz stanu urzędu spraw zagranicznych
dr Kuehlmann wczoraj rano w przejeździe do
Bukaresztu zawitał do Wiednia. Kuehlmann
który, jak wiadomo, przed kilkunastu dniami z po-
wodny agniny musiał położyć się do łóżka, po-
cząwszy naję podroz nie czuł się jeszcze zdo-
łym i musi się oszczędzać, dlatego wczoraj ra-
no nie jawił się u monarchy na posuchaniu.

Przesilenie na Węgrzech.

(Telefonem).

Misyja dr Szczerzyńskiego nie udała się. W najbliższych dniach cesarz przyjmie na audiencyjny dr Wekerlego i hr. Tiszę. Jeździłby dr Wekerle otrzymać misję utworzenia nowego gabinetu, w skład nowego rządu nie weszliby: hr. Apponyi, Vaszonyi, Toth, Esterhazy i Foulds.

Kompromissen nicht der Gewinner

(Telefonem).

Wiedeń, 27 kwietnia:
»N. Fr. Presse« donosi z Budapesztu:
Hr. Albert Apponyi oświadczył korespondentowi »N. Fr. Presse«: Wobec tego, że myśl kompromisu odniosła zwycięstwo jedynie dzięki akcyi dr Wekerlego, przeto zdaniem mojem jest on najbardziej powołanym do przeprowadzenia tego kompromisu.

Wydalenie Czechów z Węgier.

(Telefonem).

Wiedeń, 27 kwietnia.
 »Acht-Uhr-Blatt« donosi z Pragi:
 Dzienniki czeskie donoszą, że rząd węgierski
 wydał w Węgier wielu Czechów z powodu agi-
 tacji panslawistycznej. Posłowie czescy zapo-
 wiadają z tego powodu interpelację do rządu
 austriackiego.

Za odszkodowaniem wojennym.

(Telefonum)

Wiedeń, 27 kwietnia.
 »Fremden-Blatt« donosi z Wrocławia:
 Koła polityczne utrzymują stanowczo, że
 większość Rady związkowej oświadczy się za
 żądaniem odszkodowań wojennych.

Losy Kamieniewa.

(Telefonem)

Wiedeń, 27 kwietnia.
 »Acht-Uhr-Blatt« donosi z Kopenhagi: »Praw-
 da« donosi:
 Kamieniew, wyznaczony na stanowisko am-
 basadora rosyjskiego w Wiedniu, pozostaje je-
 szcze w niewoli fińskiej. Rząd fiński o-
 świadczył małą radości rosyjskiemu, że Ka-
 mieniewa zatrzymują jako jeńca tak długo, do-
 póki Rosya nie przestanie udzielać pomocy
 czerwonej gwardyi w Finlandyi.
 Rząd rosyjski rozpoczął już małą rokowania
 z rządem fińskim w sprawie uwolnienia Kamie-
 niewa.

Kontrofenzywa koalicji.

(Telefonem)

Wiedeń, 27 kwietnia.
 »W. Allg. Zug.« donosi z Zurychu: »Zürcher
 Tageszug.« donosi:

FERDYNAND HOESICK.

Epitaphium.

Śmierć Lucey z Rydla nie jest wcale pierw-
szą, bolesną stratą dla tych, co około r. 1890
byli słuchaczami Uniwersytetu Jagiellońskiego
— w tym czasie w Krakowie przeżywali swoją
— Sturm und Drangperiode — . Początek zrobie-
li Wycspaniski, po nim odszedł Konstanty Górski,
aż wreszcie przyszła kolej na tego, który był
naszym naszym wszystkim, na Stanisława Tar-
nowskiego. Ledwo upłynął kwartał od jego
śmierci, a już nam wypadło i Rydla odprowa-
dzić na miejsce wiecznego spoczynku.

Dla mnie osobliście, który z nim żyłem w
najbliższej przyjaźni od czasów, gdyśmy prze-
ziedł semester w naszym obywatelskim po zaborze. To-
wa

Taka chwila! Był m. p. miesiąc kwiecień 1889 roku, w której po wykładach Tarnowskiego w półroczu zimowym o Juliuszu Słowackim przegłosowywałem się z Rydłem do t. z. Colloquium z tego przedmiotu. Mieszkaniem wtedy przy m. cy Zielonej. Rydzel przychodził do mnie, czasem dwa razy jednego dnia, i mówiliśmy się razem, czytając na głos wszystko, co nam się z literatury o Słowackim zgromadziło uśdało: powołałszy od książki Małeckiego artykułów Tarnowskiego w „Przeglądzie Polskim” i „Dzienniku Poznańskim”, a skończywszy na notatkach z wykładów, zarówno naszych własnych, jak i naszego przyjaciela i kolegi Adama Dobnawolskiego, który miał szczególny dar prawie stenograficznego notowania. W przerwach, dla odpoczynku, czytaliśmy zadość życzeniu Rydla i grałem mu Chopina, szczególniej Nokturny i Preludia, co narwet niebawem znalazło swe poetyckie odbicie w jego trzech pięknych wierszach: Chopin: Prelud Nr. 15 i dwa Nokturny. Wkrótce nadszedł dzień, w którym w tekturku Szulskiego na 2-giem piętrze Collegii Nowi przystąpiłszy do egzaminu. Choć byliśmy ówczesni uczniowie, szczególniej Rydzel, nie miał

Pomimo tak zaszczytnego wyróżnienia, trzęsł się, gdyby tak nigdy nie została przez Rydla uznana za godną druku, choć zdaje się nie ulegać wątpliwości, iż z czasem w „Jęńcach” spożytkował nierzadko z jej motywów. O co stało z autografem tej intrygi i czy ją Rydel skazał na bezwzględne autodafie (co uczynił z wieloma ze swych młodzieńczych utworów), czy też zachował ją dla swych późniejszych... bogactw, nie umiemy powiedzieć. Ale czyś się nie fragmentował z niej, najniebezpieczniejszymi fragmentami?

KAPŁAN.
Na wyspie Rujanie
Na świętej
Jest twoje przestawne mieszkanie:
Arkońskie gonty...
Na czarnej stromej skale
Co aż w niebo się wspiern,
A morze morza odmyły
I błagrzyszwe fale
Pokorną gromadą
U stóp jej się kładą...
O Światowidzie!

LUD.
O, Światowidzie!
Za tobą w ślady
Garść ludu twego idzie
Na nieznów żelazne gromady
O, Światowidzie!

KAPŁAN.
Trzysta rycerzy
Co uczyniła ślaby,
Ze w dom nie pojma lubej,
To twej świątyni straż.
Od ich pancerzy
I ranne i wieczorne odbłyśkują zorze,
O, Światowidzie, nasz
Wojenny boże!

LUD.
O, Światowidzie! Za tobą w ślady
Garść ludu twego idzie
Na nieznów żelazne gromady...
O Światowidzie!

KAPLAN.

Rzecz swój rumak bojowy,
Skrami z krwawych nozdrzów miota,
Rumak, jak mgły poranne, biały
Z czternastu księżyców srebrnych ma podkowsę.
A z tęczy uźdźwinięce,
Twój rumak wiatronogi.
Zbroja czeka na cię złota,
O, Światowidzie! Piorunowe strzały
Pochwyć w prawicę,
Gwiazdziste przyjmij ostrogi,
Do łędw przypasz miecz ognisty,
I prowadź nas na pole chwały,
Gdzieśś ty wprę mślicywy,
Gdzieśś gwizdał strzał poświsty,
Gdzieśś huków stękała ciężcy,
O, Światowidzie!

LUD.

O, Światowidzie!
Za tobą w ślady
Garść ludu twego idzie
Na Niemców żelazne gromady
O, Światowidzie!

KAPŁAN.

Wdziej helm na promieniste głowę,
Niech cztery twe oblicza
Te cztery słońca
Przybliża z chmur zasłoni tajemnicza!
Niech hasło nam boje
Gromem zarzeczy twój róg!
Tyś nasz wódz, nasz obrońca!
Pędź wiatronogi, pędź po mlecznej drodze,
Naszych się krzywd na wrogu pomóż srodze.
Tyś pomsty bóg!
O, Światowidzie!

C. d. n.

W KRAJOWYM TOWARZYSTWIE NAFTOWYM WE LWOWIE, które w roku bieżącym pod prezesurą p. Władysława Długosza rozwinęło ruchliwą działalność, odbył się w ubiegłym tygodniu szereg konferencji przedstawicieli przemysłu naftowego nad potrzebami tego najważniejszego w kraju przemysłu. W myśli powyższych uchwał, wyjechała deputacja przemysłowców, złożona z p. Długosza, inżyniera Stanisława Libelta, dyrektora Seidmanna i dra Antoniego Müllera do Krakowa i Wiednia. Dzięki życzliwemu stanowisku władz, tudzież wydanym bezwarunkowo zezwoleniom, można żywić nadzieję, że piękna kwestya zapotrzebowania galicyjskich robotników naftowych w niezbędno środki żywności zostanie pomyślnie rozwiązana. Poza tem przedłożono poszczególnym ministerstwom memoriały w sprawie zapewnienia przemysłowi naftowemu potrzebnej ilości materiałów kopalinowych, jako że węgiel, żelazo, gumy, pasów transmisyjnych i t. p.

Z ziem polskich.

ZAKOŃCZENIE STRAJKU W DĄBROWIE GÓRNICZEJ. Z Dąbrowy piszą nam: We czwartek zakończył się strajk z trzech tygodni strajk górników w kopalniach węgla w Dąbrowie Górniczej. Robotnicy otrzymali ustępstwa w dziedzinie sprawozdań i podwyższenie zarobków. W piątek podjęto pracę we wszystkich kopalniach. Interweniował poseł krakowski, Klemensiewicz.

Był to już 29 z rzędu strajków w kopalniach dąbrowskich od czasu okupacji. Robotnicy ogólnie podnoszą skargi na system obecnej administracji tych kopalń, złożonej z ludzi obcych, nie znających zupełnie potrzeb polskich robotników.

O BISKUPSTWIE WILEŃSKIM. Z Wilna donoszą: Sprawa obsadzenia biskupstwa wileńskiego ma ogromne dla polskości na Litwie znaczenie. Ks. Michałkiewicz, administrator diecezji, ma być usunięty. Na stanowisko biskupa proponowani są: ks. Olszewski, szwajcarski litewski, ks. Szaulis (człowiek łagodny, ale pozostający całkowicie pod wpływami ks. Olszewskiego), ks. Manulowicz (nacjonalista litewski), wreszcie ks. Matulewicz, jeden z tych czworości Litwinów, mających widziwny przezstrach polski, bo posiada opinię człowieka bezstronnego. Duchowieństwo polskie wysuwa kandydaturę ks. Szabłowieckiego z Kowna.

WYKŁAD PRAKTYCZNY O PRASIE W REDAKCJI. Czytamy w „Kuryerze Warszawskim”: W dniu 21 b. m. odbył się w redakcji naszego piśmie dla studentów kursów akademickich dla urzędników wyższej administracji pokaz, jak się „robi” pismo. Głównym słuchaczem przewodniczył p. Jankowski, który na kursach wygłosił w końcu ubiegłego tygodnia trzy wykłady o prasie, o jej stosunku do państwa, o jej źródłach informacyjnych, wreszcie o technice pracy dziennikarskiej. Gościem był redaktor naczelny naszego pisma, p. Konrad Olchowicz, i zapraszający ich pokrośz z dziejami „Kuryera Warszawskiego” jako najstarszego z polskich istniejących obecnie pism w Królestwie Polskim i jego rozwój, zaznajomił z całą techniką pracy redakcyjnej, poczem zebrani udali się do zakładów drukarskich i przyglądali się tam składaniu artykułów „ostatniej chwili” na linotypach, zwiędli całą czerń, głośniej i byli obecni przy odlewaniu matrycy oraz ich obróbce, wreszcie przy nakładaniu gotowych już form na wałek maszynowy rotacyjnej. W obecności gości również poszczególna tyła w ruch maszyn rotacyjnej i odbite w niej pierwsze egzemplarze dzisiejszego numeru „Kuryera”.

W miarę słuchaczów dziękował red. Olchowiczowi, p. St. Lubiński, przesł. stow. słuchaczów wyższych kursów a ministracyjnych za szczególne zapoznanie ich z techniką pisma.

Ze świata.

WYKROKI ŚMIERCI NA UKRAINIE. „Kijowska Myśl” podaje z Mikołajewa: Na mocy praw wojennych szkodzących zostają na rozstrzelanie szkodzących Bazyli Aparin i szkodzący Dymitr Aparin, u których znaleziono broń i naboje, prócz tego Michał, Iwan i Dymitr Aparinowie za szkodzenie do aeroplanu niemieckiego. Wynik ten został wykonany. O powyższym powiadomiam i uprzedzam wszystkich mieszczanków. General F. Galvitz.

BANDYTYZM I KRWAWE SAMOSĄDY NA UKRAINIE. Jak donoszą »Odessańska Nowostka«, we wsi Mohylino, powiatu niemieckiego, banda uzbrojonych rabusiów wypadła do młekska p. Szustera, zamordowała ją, tudzież przebijającą w jej młekska niejakiego Szwajca i służącą, wskona zabawała własności przedmiotów. »Komitet bezpieczeństwa miasta Chaszczerzowa schwytał jednego z morderców, a ten przyznał się do popełnienia zbrodni i wydał 13 współwinnych. Na miejsce wypadku przybyło wielu wólców ze wsi okolicznych. Komitety wiejskie uchwaliły karę śmierci na wszystkich bandytach. Wobec licznego tłumu wyrok został wykonany, zwłoki zaś wszystkich zostały wrzucone do studni.

JESZCZE UBEZPIECZENIE GRANIC WSCHODNICH. Pisma berlińskie donoszą: Na telegram barońców liberalów z Prus Królewskich, proszących gorąco o opiekę nad »strategicznym zabezpieczeniem« granic wschodnich, celem zabezpieczenia rozwoju pracy niemieckiej na wschodzie, odpowiedział marszałek Hindenburg zapewnieniem, że nie przeoczy tego, by zapewnić krosom rzeszdom wystarczającą zabezpieczenie militarne.

UKRANY HAKATYSTA. Pisma górnolaskie donoszą: Izba karna w Świdnicy skazała na śmierć Ryszarda Kubnera z Nowej Wsi pod Królówem, znanego działacza hakatyjskiego, na sześć lat domu karnego, tyleż lat utraty praw honorowych za uwdolenie ucznia. Prezestępstwa tych Kubnert dopuszczali się lata całe bezkarnie. Na światłach zawieszano 20 dziesiętnych, które już kilka lat temu wyszły ze szkoły; z nich 17 złożyło obciążające zeznania.

ŚMIERĆ RIZOWA! O znanym pośle bułgarskim w Berlinie, Rizowie, pisze »Berliner Tageblatt«: Każdy, kto znał Rizow, odczuje na wiadomość o jego zgonie, więcej niż kłopoty, jakim zwykło się obciążać oficjalne osobistości. Gdyż Rizow był w sobie przynajmniej, które na każdego wrażenia wywarło muśnięcie, o ile umiał po za godnością urzędową szukać rysów indywidualnych. W całym swoim krzyku życia pozostał demokratą, tym samym, z przed lat trziesiętna, gdy po raz pierwszy wniósł się do historii bułgarskiej. Był wtedy publicystą i politykiem, przyjacielem i stronnikiem Stambuliowa, wrogiem wpływów rosyjskich — i on to należał do deputacji, która spowodowała Aleksandra Battenberga do polęczenia Rumeli z Bułgarią. Gdy przybył w r. 1915 do Berlina, prostota zjednała sobie wszystkich, choć wszyscy przyznawali mu rozum, bystrość sądu i głęboką wiedzę, w czym niejednemu mógł być mistrzem i wzorem. Z osobistych

wspomnień opowiada Teodor Wolff dalej, że jednego dnia powiedział mu Rizow, goniony przez lennik sojuszu Bułgarii z Niemcami: »Zobaczysz pan, że Bułgaria przyjdzie, na co Wolff odpowiedział: »Przyjdzie zatem na desera«. »Nie, odroczono Rizowi, na ryby« — i rzeczywiście nie mało przyczynił się do tego, że Bułgaria rzeczywiście już nie poczęła wojny zolidaryzowała się z państwami centralnymi.

ZGON SCHUCHA. Z Berlina donoszą, że zmarł tam znany malarz obrazów historycznych, prof. Werner Schuch, w 75 roku życia.

ANARCHISTI I BOLSEWICY W MOSKWIE. Jak donosi »Kijowska Myśl« z dnia 17 b. m., w noc z 13 b. m. odbyły się w Moskwie krwawe starcia między anarchistami a »bolsewikami«. Anarchiści mieli w swym rozporządzeniu kilkadziesiąt kryjówek, w których były zgromadzone ogromne ilości broni: dział górskich, karabinów maszynowych, rewolwerów, bomb, oraz amunicji i materiałów wybuchowych. »Bolsewicy« rzekomo obawiali się, że w cichych siedzibach anarchistów może się »zagnieździć jakowa kontrowolucja« i zaczęli zlikwidowania siedzib. Anarchiści odpowiedzieli strzałami. Rozpoczęła się walka, która 13 b. m. trwała całą noc, zwłaszcza na ulicach: Małaja Dmirtrowska, Powarskiej i Dońskiej. »Bolsewicy« zdobyli owe siedziby, aresztowali około 400 osób odpowiedzialni je do Kremlinu. Anarchiści stracili w zaliczki i rannych 30 ludzi, »bolsewicy« — 10. Gazetę »Anarchia« zamknięto. Anarchistów w Moskwie jest podobno około 60 tysięcy. Zdaniami dziennika »Kijowska Myśl« niezbawie jest przesadzona, gdyż liczni przestępcy kryminalni podają się za anarchistów. W Moskwie działają »Powszechna federacja anarchistów«, »anarchiści niezależni«, »Huragan«, »Trąba powietrzna« i t. d. Do tych organizacji należy wiele kobiet i wyrostków w mundurach szkolnych. Z gmachów poszkodowano jest między innymi muzeum Tolstojewskiego.

POMNIK DLA MARKSA W PETERSBURGU. »Nouvelle Correspondence« donosi z Petersburga: Rada komisarzy ludowych uchwaliła wnieść pomnik dla Karola Marksa na placu ludowym w Petersburgu. Najlepszych rzeźbiarzy całego świata ma się zwać do konkursu.

NAWET PSIE MIĘSO DROŻEJ. Jak donosi »Kuryer Północny«, ludność saska szczególnie w kamieniołomach obwodzie (Chemnitz) w górach chętnie spożywała psie mięso już w czasach polsko-włoskich. Płacono tam wówczas za funt 45 do 50 fen. Podczas wojny, wskutek ograniczenia innego mięsa, popyt na mięso z psów, które dotąd nabywano bez kartek, wzrósł się znacznie, o czym świadczy cena, jakie się obecnie w Saksonii płaci. Mianowicie za funt mięsa z psa płać tam obecnie 3,75 mk., podczas gdy cena koniny, na którą wyznaczono ceny maksymalne, wynosi tylko 1,40—1,80 mk. W Zwickau, jak opowiada »Kuryer Północny«, rzeźnia się przez jakiś czas ludność saską mięsem z wielbłądów, które w powojennej wojnie sprzedawano z zwierzęcia Hagenbecka, dla braku paszy. Wielbłądy te podbitczono przez kilka tygodni, poczem zabito i sprzedano. Z największych wielbłądów uzyskano około 4 centnarów mięsa.

REPERTOAR TEATRU MIEJSKIEGO
IM. J. SŁOWACKIEGO.

W sobotę, dnia 27 b. m.: »Ryszard III«, dramat w 3 aktach Szekspira.

W niedzielę, dnia 28 b. m., po południu: »Carewicz G. Zapiski«; wieczorem: »Ryszard III«, dramat w 3 aktach Szekspira.

W poniedziałek, dnia 29 b. m.: »Pan Jowialski« Al. hr. Fredry.

We wtorek, dnia 30 b. m.: »Ryszard III« Szekspira.

We środę, dnia 1 maja: »Lato« T. Rittnera.

We czwartek, dnia 2 maja: »Ryszard III« Szekspira.

W piątek, dnia 3 maja: Uroczyste przedstawienie. Odczyt profesora Stanisława Kutrzeby i »Złota czaszka« Słowackiego.

REPERTOAR M. TEATRU LUDOWEGO
PRZY UL. RAJSKIEJ.

W sobotę, dnia 27 b. m., po południu: »Matka Schwarzenkopfe«; wieczorem: »Orfeusz w piekle«.

W niedzielę, dnia 28 b. m., po południu: »Flirt«; wieczorem: »Słuby dębnieckie«.

W poniedziałek, dnia 29 b. m.: »Orfeusz w piekle«.

We wtorek, dnia 30 b. m.: Koncert Burmestra.

We środę, dnia 1 maja: »Orfeusz w piekle«.

We czwartek, dnia 2 maja: »Orfeusz w piekle«.

Dnia 30 kwietnia w Teatrze przy ul. Rajskiej

BURMESTER

Bilety w sklepie Gazowni miejskiej.

POLSKA OSTRAWA, 22 kwietnia. (X. Lista składów na szkołę wydziałową im. Tadeusza Kościuszki w Polskiej Ostrawie).

W czasie od 11 do 19 kwietnia b. r. złożono na rachunek Komitetu Kościuszkowskiej szkoły wydz. w Polskiej Ostrawie następujące datki:

Rada powiatowa N. Szczęś 25 K; Rosenberg Jan Mało Kończyce 37 K 40 hal; Ginnazjum w Jarosławiu 17 K; Szkoła ludowa Rybarzowice 50 K 17 hal; Grono nauz. szkoły męskiej Wojnicz 10 K; Urząd paraf. Nienadwórka 2 K; Ks. L. Bukala Nienadwórka 5 K; Michałczyk Marek Pol. Ostrawa 86 K; Mucha Franciszek Dąrków 36 K 50 hal; Ks. kan. J. Krzyżanowski Królina 10 K; Ks. Walenty Mazanek Ławent 25 K; Szkoła wydziałowa żeńska Scholastyki Rzeszów 131 K 62 hal; Ginnazjum Myślenice 59 K 22 hal; Szkoła wydziałowa żeńska św. Jędrzeja Rzeszów 49 K; Stanisław Jabrzykowski Ujazd 20 K; Stowarzyszenie oszczędności i pożyczek Andrychów 50 K; Rojski Józef Nowy Targ 66 K; Szkoła ludowa Rozwadów 18 K; Szkoła męska na Zasiuniu w Przemyślu 47 K; 88 hal; Pobożni Jan Jawiszewice 1 K; Dyrekcja dóbr hr. Potockich Zator 138 K; Ks. Jan Pastelnik Kraków 3 K; Stowarzyszenie spóżywców »Postęp« Karwina 20 K; Wanda Głównicka Raba wyzna 10 K; Fr. Jędrzej. gimn. Brzezina 10 K; Stow. pożyczkowe »Wzajemna pomoc« Podgórze 20 K; Król mała Biecz 20 K; Towarzystwo wzajemnego kredytów Biecz 25 K; Dr. Kluszyński Bogumim 10 K; Szkoła żeńska wydz. Orzeszkowej Drohobycz 163 K 80 hal; Szkoła męska Ropczyce 50 K; Grono profesorów gimn. Żółkiew 18 K; Bolesław Zarszawa Stróże 80 K; Ks. Stan. Kulig Lubla 15 K; Szkoła żeńska król. Jędrzej. Jaworowa 15 K.

Suma dotychczasowych składów przekroczyła 19.000 K.

Współalumnusom Ofiarodawcom składa Komitet gorące podziękowanie i uprasza o dalsze życzliwe poparcie. — Wszystkie datki na cel powyższy przysyłać należy do Banku rolniczego w Cieszyńcu.

Igraszki miłości

wyborna komedia w 3 częściach. W głównej roli
WALDEMAR PSYLANDER
ponadto dramat
ZNANI
w głównej roli RITA JOLIVET.

Od piątku dnia 26 kwietnia do poniedziałku dnia 29 kwietnia 1918 roku, wyświetla kino »Opieka« wspaniały dramat z życia damy cyrkowej p. t. »LULLU«, w 3 częściach. W głównej roli występuje pierwszorzędna artystka filmowa ERNA MORENA. Ponadto wesoła komedia i widoki z natury. Cały dochód przeznaczony na trawidłów z Galicyi.

Program ilustrowany orkiestrą wojskową, pod kierownictwem znanego warszawskiego kapelmistrza p. Krudowskiego. 4520

Zajścia w Krakowie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Lwów, 27 kwietnia.

»Gazeta Lwowska« pisze na wstępie w kronice: Ubolewania godne zajścia, jakie wydarzyły się w Krakowie od dnia 16 do 21 bm., wywołały w prasie wiedeńskiej i między innymi w »N. Fr. Presse« z dnia 23 bm. rozmaite przesady i wreszcie:

Jesteśmy upoważnieni do przedstawienia tych zajść w prawdziwym świetle i do zaznaczenia z całym naciskiem, że wybuchy one przedewszystkiem na tle braków aprovisionacji, którym nam razie nie można było zaradzić. Bezpośrednim powodem rozruchów była pogłoska, że od wólców, na targ przybywających, masowo i po cenach nadmiernie wysokich wykupywane są artykuły żywności. Tłum, złożony przeważnie z niedorobków, podążał z rynku Kleparzskiego przez plac Szczepański na Rynek główny. W tym pośrodku, hamowany przez organy policyjne, tłumono szybko i z naciskiem na sklepy spóżywcze, które plądrowano. Wśród tego już bardzo wzburzonego tłumu obiegające poczęły najrozmaitsze pogłoski a między innymi i ta, że powien Izraelita, nazwiskiem Moller, zniósł wskutek pobicia przez ekscentrów. Pogłoska okazała się najzupełniej fałszywą, jak bowiem stwierdził dr med. Bernacki, a następnie wykazała sekcy zwłok, dokonana w zakładzie medycyny sądowej. Moller ów zmarł wskutek uderzenia serca i na jego zwłokach nie było żadnego śladu obrażeń cielesnych. Wybrki jednak wzburzonego tłumu nie ustawały, a gdy straż policyjna nie była już w stanie ich powstrzymać, żądano asysty wojskowej. Insultowane i zaczepiane kamieniami wojsko usiłowało zrazu rozprężyć tłumy białą bronią, gdy jednak to pomimo kilkakrotnych wezwań okazało się bezskuteczne, musiło użyczyć użytk z broni palnej, wskutek czego kilka osób zostało zranionych i niestety życie 2 osób padło ofiarą.

Z tego i na aktach urzędowych opartego, zupełnie przedmiotowego przedstawienia stanu rzeczy wynika, że rozruchy w Krakowie miały przedewszystkiem charakter t. zw. rozruchów »głodowych«, wywołanych skutkiem braków aprovisionacji, że sprawozdania dzienników wiedeńskich, usiłujących im nadać inny charakter, są o wiele przesadzone, że wreszcie śmierć owego Izraelity Mollera wynika z przyczyn naturalnych, mianowicie uderzenia serca.

Jak z doniesień telegraficznych okazuje się, nastąpiło już w Krakowie znaczne uspokojenie i to do tego stopnia, że zarządzenia policyjne, ograniczające ruch w mieście, mogły być cofnięte. Wątpliwe też nie można, że wpływ sfer powołanych, oraz zarządzenia władz w kierunku usunięcia najdotkliwszych braków w aprovisionacji, wprowadzą zupełne uspokojenie.

Przeniesienie Rady szkolnej krajowej do Lwowa.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Lwów, 27 kwietnia.

C. k. rada szkolna krajowa w porozumieniu z namiestnictwem ustalili ostateczny termin wyjazdu z Białej na 31 maja, tak, że 1 czerwca przybędzie Rada szkolna krajowa do Lwowa.

Z pobytu dra Kuehlmanna w Wiedniu

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 27 kwietnia.

Sekretarz państwa, Kuehlmann, spożył wieczorem w ambasadzie niemieckiej. Zaproszeni byli między innymi: były minister Baernteiter, poseł do Rady państwa Langenhahn i niemiecki konsul generalny w Budapeszcie hr. Fuerstenberg.

Minister spraw zagranicznych, bar. Burian, i dr Kuehlmann odjechali wieczorem do Bukaresztu. W towarzystwie bar. Buriana znajdują się: poseł bar. Mittag i radca legacji hr. Colredo.

Chwały Sejmu węgierskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Budapeszt, 27 kwietnia.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu przyjęto projekt budżetowy w dyskusji ogólnej i szczegółowej.

Poseł Umiaczy odczytał w dyskusji szereg listów, na dowód, że żywił węgierski jest w armii nieprawidłowo traktowany, potem przedłożył rezolucję, domagającą się, aby w węgierskiej części armii zaprowadzić natychmiast język węgierski i herb węgierski, dalej, by węgierscy pospoliccy, wcieleni do pułków galicyjskich, zostali napowrót przydzieleni do pułków węgierskich, skoro tylko ustanie przyczyna tego zarządzania, wskutek rezolucyj protestuje przeciw wcieleniu Węgrów do pułków austriackich. Następne posiedzenie dzisja.

Afera ks. Lichnowsky'ego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 27 kwietnia.

Izba panów uchwaliła przychylić się do wniosku pierwszego prokuratora sądu krajowego w Berlinie o zezwolenie na sejmienie karnopaństwa członka Izby panów ks. Lichnowsky'ego.

Rokowania Niemiec z Holandją.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Amsterdam, 27 kwietnia.

Berliński korespondent »Allgemeine Handelsblatt« dowiadyuje się, że w ostatnich dniach między rządami niemieckim i holenderskim toczyły się rokowania, które w Berlinie wywołały przedśmianie, iż można dojść do zgody i że nie ma żadnego powodu do zamieszkania. Odniesienie ugody gospodarczej spodziewane jest w kilku tygodniach.

Haga, 27 kwietnia.

Na posiedzeniu drugiej Izby na zaproszenie przewodniczącego, minister Loudon oświadczył:

Władom jest Izbie, że wyniki trudności z Niemcami, przedewszystkiem w znanej sprawie piasku i sztru. Konferencye nie miały na wskroś niekorzystnego przebiegu, lecz rząd świadom jest poważnej sytuacji. Izba następnie odbyła poufne posiedzenie.

London, 27 kwietnia.

(Reuter). »Times« donoszą z Nowego Jorku: Żądania Niemiec, by Holandia zezwoliła na przewóz materjału wojennego kolejami i kanałami niderlandzkimi, uważają tutaj, jako równające się żądaniu pod adresem króla belgijskiego na zezwolenie przewozu wojsk niemieckich. Zdaje się, że Niemcy chcą dać Holandji do zrozumienia, że zastanawiają się nad powtórzeniem gwałtu, dokonanego na Belgii, w razie gdyby Holandia żądania Niemiec odrzuciła. W Waszyngtonie uważają za rzecz pewną, że Holandia nie ustąpi.

Miny angielskie u ujścia Skaldy.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Haga, 27 kwietnia.

Na zapytanie w drugiej Izbie holenderskiej minister marynarki odpowiedział, że Anglii u ujścia Skaldy u granicy zwierzchności holenderskiej położyły miny i że holenderskie ministerstwo spraw zagranicznych zaprotestowało przeciw temu postępowaniu u rządu angielskiego, jako postępowaniu, które sprzeciwia się art. 3 ustnej umowy haskiej i narusza prawa ludzkie. Straty, wyrządzone przez miny, wynoszą: jedna łódź przewoźnicza, jedna łódź rybacka i 9 ludzi.

Walki we Flandryi.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 27 kwietnia.

(Urzędowo, wieczorem) Kontrakt nieprzyjaciela na Kemmel i w obszarze bojowym na południe od Villours-Bretonneux nie ulegał zmianie. Nieprzyjacieli poniosł ciężkie straty.

Zajęcie góry Kemmel.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 27 kwietnia.

W kołach informowanych oświadczają, że zajęcie góry Kemmel przypieczętowało los frontu flandryjskiego.

Straty niemieckie na zachodzie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 27 kwietnia.

W głównej komisji parlamentu general Wriesberg zaprzeczył kategorię pogłoski, które pojawiły się w parlamencie a potem i w szerszych kołach, jakoby ministerstwo wojny na poufnych obradach komisji poczyniło oświadczenia o nadzwyczajnie wielkich stratach wojsk niemieckich w czasie ofensywy na zachodzie. General Wriesberg oświadczył, że czegoś podobnego nie powiedział i że naczelna komenda armii nie wie nic o nadzwyczajnych wielkich stratach przy ofensywie na zachodzie.

Ostrzeliwanie Paryża.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Paryż, 27 kwietnia.

(Reuter). Dofekosono działo ostrzeliwujące wczoraj obszar Paryża. Jeden granat uderzył w szóste piętro jednego domu; 1 służący ciężko ranny.

Churchill o stratach angielskich.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Amsterdam, 27 kwietnia.

(Reuter) Churchill, wnoszący w Izbie gmin budżet, oświadczył, że podczas trwającej już 5 tygodni wielkiej bitwy, która zaczęła największego wysiłku amunicyjnego od chwili istnienia ministerstwa amunicji, Anglii wskutek ognia granatów lub zabrania stracił 1.000 dział, 4 do 5 tysięcy karabinów maszynowych i tyle amunicji, ile w ogóle mogą wyprodukować przez 3 tygodnie. Mimo to do końca ubiegłego tygodnia wszystkie straty zostały uzupełnione. Zrobiłoby nadto jeszcze więcej. W tej chwili na froncie znajduje się więcej dział wszelkiego kalibru z zupełnie wykwapnowaniem. Oświadczenie niemieckiego ministra wojny, który straty angielskie obliczył dwa razy tak wysoko, są przesadzone. Co się tyczy karabinów maszynowych, to wysłano na front dwa razy tyle, niż stracono. Samolotów jest dość, by pomógł eskadry lotnicze i odpowiedzieć wszelkiemu zapotrzebowaniu. W miejsce każdego straconego wozu pancernego dano nowe i lepsze. Niestreżone ilości straconej amunicji dla mniejszej broni nie przewyższają produkcji amunicyjnej wszystkich fabryk angielskich. Rezerwy są nienaruszone.

Echa ataku na Zeebrugge.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

London, 27 kwietnia.

(Reuter). Wobec urzędowych doniesień niemieckich, jakoby z okrętów angielskich, które brały udział w operacjach przeciw Zeebrugge i Ostendzie, zatopiono 5 krążowników, 3 antytorpedowce i znaczną liczbę łodzi motorowych, stwierdza angielska admiralica, że cała liczba okrętów, straconych przy tej okazji, wynosi jeden antytorpedowiec i dwie barki motorowe, pomijając okręty blokadowe i łodzie podwodne, które zatopiono z rozkazów.

Strajk w Irlandyi.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Rotterdam, 27 kwietnia.

Strajk w Irlandyi rozszerza się coraz bardziej. Z wielu miast donoszą o karawanych starciach ze strajkującymi.

Ruch pokojowy na Włoszech.

(Telefonom)

Wiedeń, 27 kwietnia.

»W. Allg. Ztg.« donosi z Medyolanu: Na giełdzie omędzającej nastąpiła nagła ogromna haussa t. z. papierów pokojowych. — Przytoczy tej haussy dotąd są nieznane. Popyt za papierami przemysłu wojennego był natomiast bardzo słaby. Na giełdzie obiegają pogłoski, że niezwykle się obawy pozostają w związku z dążeniami pokojowymi.

Odpowiedzialny redaktor:
MICHAŁ KONOPINSKI.

Wydawca:
RUDOLF OSMAN.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji)

+

Za spokój duszy ś. p.

Kazimierza Gajdeczki

kontrolora adm. akcyzy miejskiej

jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci

odprawiona zostanie w poniedziałek dnia

29 kwietnia o godzinie 8 rano w kościele

